Пам'ятайте про Україну!

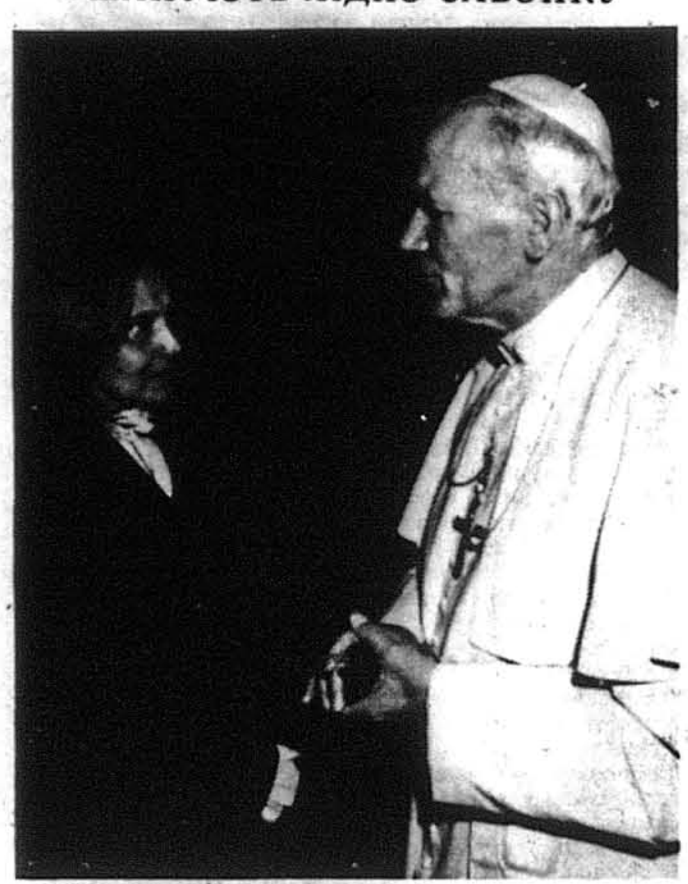
СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery St Jersey City, N.J 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 197. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 16-го ЖОВТНЯ 1982 · ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 16, 1982 No. 197. VOL. LXXXIX

ВШАНУЮТЬ ЛІДІЮ САВОЙКУ

Ліда Савойка з Папою Іваном Павлом II

Ню Йорк, Н.Й. — В неділю 24-го жовтня ц.р. заходом Українського Інституту Америки, відбудеться тут прийняття в пошану Лідії Савойки за її довголітню працю для імігрантів в Ню Йорку. Дохід з прийняття призначений на спеціяльний фонд в її імені, з якого оплачуватиметься навчанняк англійської мови імігрантів та даватиметься поради і мистецькі програми для старших віком громадян. Всі ці імпрези будуть відбуватися в Українському Інституті Америки.

Почесним патроном імпрези є Кардинал Маріо Касаріеґо, архиєпископ Ґватемаля Ситі, а головою Почесного комітету є дружина В. Аверелла Гаррімана. Серед 12-ох містоголов Почесного комітету є опископ Василь Г. Лостен, о. протопресвітер Степан Біляк, архиєпископ Яковос і ряд інших високих духовників Римо-Католицької, вірменської і маронітської Церков. В Почесному комітеті є вісім представників українських центральних організацій, а в ширшому комітеті є 32 українці і українки, відомі із своєї культурно-громадської діяльности.

Під час програми, що почнеться в год. 4:30 по полудні в Українському Інституті Америки, гостем промовцем буде конґресмен Вілліям Ґрін з Ню Йорку, а товстмайстром під час прийняття буде Дейвид Мерещ, відомий коментатор на телевізійному каналі Сі-Бі-Ес в Ню Йорку.

Від 1952 року Л.Савойка працює в Американській католицькій конференції та співпрацює із урядовою Службою Іміграції і натуралізації, помагаючи новим іміґрантам до цієї країни.

В травні ц.р. Л.Савойка дістала почесний докторат від коледжу Ню Рошелл за її великі заслуги для „нових американців".

Коль підтверджує співпрацю з Америкою

Бонн, Західня Німеччина. — Гельмут Коль, новий канцлер Західньої Німеччини, у своїй інавгураційній промові в німецькому парляменті заявив, що одним з його найважливіших завдань буде затіснення зв'язків і співпраці з Америкою. Він має відвідати Вашінґтон при кінці цього року.

У своїй 90-хвилинній промові Коль висловив беззастережну підтримку Західньої Німеччини рішенню НАТО впровадити змодернізовані американські атомові ракети до Німеччини, звертаючися до сильного пацифістичного руху в Німеччині, заявив, що „бажання миру без зброї є зрозумілим, але також дуже небезпечним".

Новий канцлер в дальшому говорив, що він одідичив від Гельмута Шмідта „найгіршу рецесію в історії німецької республіки" та що він сподіється дальших економічних клопотів; одначе висловив надію, що в Німеччині вдасться привернути економічну стабільність завдяки „традиційній німецькій ініціятиві".

„Ми устабілізуємо і зміцнимо німецько-амеиканські відносини і звільнимо їх від тіней, що звисали над ними", — сказав Коль, обіцюючи придержуватися теж існуючих договорів з країнами совєтського бльоку. Він уникав таких висловів, як „партнери безпеки", які часто вживав його попередник у відношенні до Совєтського Союзу. Одначе Коль з притиском зазначив, що „основою німецької закордонної політики і безпеки є Північно-Атлантійський Союз (НАТО) та приязнь з Америкою".

Коль теж сказав, що Німеччина прийме американські ракети у наступному році, хіба що прийде до порозуміння між ЗСА і СССР в женевських переговорах про розброєння. Коль додав, що коли СССР зрозуміє, що Німеччина є готова прийняти американські ракети, то можливо тоді Москва буде поважно ставитися до переговорів в справі роззброєння.

Генерали НАТО протестують проти відтягнення військ ЗСА

Вашінгтон. —Ген. Бернард Роджерс, головнокомандуючий збройними силами НАТО в Европі, заявив, що всі генерали НАТО є рішучо проти відтягнення американських військ з Европи, як цього домагаються деякі члени Конгресу.

„Відтягнення американських збройних сил з Европи було б шкідливим і погубним для НАТО. Ці, що говорять про це, не розуміють того, що американські збройні сили в країнах НАТО є цементом західнього мілітарного союзу. Вони не розуміють, що коли б Америка відтягнула свої збройні сили, Західня Европа втратила б волю до опору совєтським зазіханням на европейський континент", — говорив ґен. Роджерс.

Пропозиції про відтягнення американських військ з Европи були винесені недавно в Конґресі ЗСА, а одним з тих, що пропонували цей крок, був республіканський сенатор Тед Стівенс з Аляски, голова підкомісії для бюджету оборони в Сенаті. Сенатська комісія для військових справ запропонувала зменшити число американських військ в Европі наступного року з 355,000 до 20,000.. Покищо Сенат ще не брав під увагу цього внеску.

Ген. Роджерс у дальшому сказав, що ці спеціялісти, які закликають до зменшення американського війська в Европі і зміцнення американських сил в інших частинах світу, не розуміють великої важливости Европи в комплексі оборонних заходів ЗСА.

Він також виступив в обороні рішення НАТО вжити атомову зброю на випадок совєтської інвазії на Західню Европу звичайними збройними силами.

СПІЛЬНА ЗАЯВА

ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНС І ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ УБС У ВІДПОВІДЬ НА ЗВЕРНЕННЯ ІЄРАРХІВ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В ЗСА

Ми, Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу та Виконавчий Комітет Українського Братського Союзу, окремо і спільно та з великою увагою розглянули „Звернення Ієрархів Української Католицької Церкви в ЗСА до Вірних, зокрема до Провідників усіх Організацій і Товариств", датоване 8-го вересня 1982 року та опубліковане з кінцем того місяця, відносно теперішних суперечностей в нашій американсько-українській громаді, і у відповідь спільно стверджуємо і заявляємо:

1. Наведені і віддзеркалені у Зверненні християнсько-моральні чесноти та суспільно-громадські і національні завдання, потреби і цілі та бажання їх здійснювати і обороняти просвічували основоположникам обох наших братських установ у їх організації та становили в минулому і становлять сьогодні головну базу і мету діяльности та поступовання їхніх проводів.

2. Мавши на увазі, ми з вдячністю приймаємо до відома Звернення Ієрархів УКЦ в ЗСА, підтримуємо його та запевняємо, що відповідно до наших можливостей і спроможностей докладемо всіх зусиль для здійснювання і оборони тих чеснот і завдань тепер і в майбутньому.

До цього закликаємо також усіх наших членів та їх Відділи.

11-го жовтня 1982 року
Джерзі Ситі, Н.Дж. і Скрентон, Па.

Головний Екзекутивний Комітет УНС
Виконавчий Комітет УБС

В Америці

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ВЕЛИКИЙ СПАД ЦІН НА нафту, на світовому ринку, у середу, 13-го жовтня ц.р., 23 фірми, щоб запевнити за собою право для видобування нафти і газу на обширі Північного узбіччя Бофорт моря, запропонували їх закупити за суму 2,1 більйона долярів. Найвища пропозиція грошової суми за одну окрему ділянку з цього обширу 227 мільйонів вийшла від таких фірм, як Мобіл, Теннеко, Британського Петролеум і його філії Согайо. Ці нафтові терени на Бофорт морі, що їх запропонував на продаж Департамент внутрішніх справ, простягається на обширі 1,8 мільйона акрів.

ПРОГРАМА МЕДІКЕР ЗНАХОДИТЬСЯ У проблематичному стані. Видатки Медікер, що опікується 26-ма мільйонами старших віком громадян та 3-ма мільйонами непрацездатних людей, становили в 1982 році 55 більйонів долярів. Медікер оплачує 80 відсотків лікарського піклування і більшість шпитальних рахунків після відрахування так званих „відтягнень", що становить тепер — 260 долярів, які мусить заплатити сам пацієнт. Але видатки Департаменту скарбу на Медікер зростають з алярмуючою швидкістю — 15 відсотків річно, до чого причинилися головним чином, зростаючі кошти за перебування та обслугу пацієнтів у шпиталях. Ці кошти оплачуються із податків соціяльного забезпечення. Аналітики у справах медичної допомоги Медікер вважають, що проблему з зростаючими видатками Медікер можна буде розв'язати збільшенням „відтягнень", що їх оплачують пацієнти. Причому вони вважають, що убогіші люди мусять і далі діставати максимальну допомогу в рамках Медікер, а дещо заможніші самі оплачуватимуть якусь частину з перших кількох тисяч долярів.

ЦЕНТР СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА повідомив у четвер, 14-го жовтня, що Австралії не уникнути втрати врожаю пшениці, у наслідок небувалої в новітній історії цієї країни посухи. Цей Центр, що належить до Департаменту сільськго господарства й торгівлі, також інформує, що холодна погода сповільнила дозрівання зерна в деяких частинах Совєтського Союзу.

ДИРЕКТОР БЮРА ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОЦІНКИ Джан Ґіббонс заявив, що вже проминуло три роки, відколи Конґрес доручив Адміністрації ветеранів дослідити ймовірну шкоду, заподіяну американським воякам у В'єтнамі від токсичної кислоти, що нею американські літаки поливали джунґлі у В'єтнамі. Він закинув Адміністраціїл ветеранів, що вона непотрібно відтягала початок дослідження і ще й досі майже нічого не зробила. Вояки, ветерани в'єтнамської війни, вбачають зв'язок між нараженням їх на небезпеку від токсичної кислоти, популярно відомої під назвою „ейджмент орандж", і різними хворобами, як, наприклад, пістряком, а також дефекти у їх новонароджених дітей. Адміністрація ветеранів твердить, що нема підстав для такого пов'язання, обіцяючи, проте, продовжувати і поглибити дослідження.

ФБІ ОТРИМАЛО У ЧЕТВЕР, 14-ГО ЖОВТНЯ уповноваження для арешту 35-річного Роберта Ричардсона, мешканця Чикаґо, який вимагав від виробників болевтишуючого ліку Тайленол — Джансон енд Джансон — 1 мільйон долярів, загрожуючи у противному разі додати отруту й до капсульок з іншими болевтишуючими ліками, що є у продажу. Аґенти ФБІ заявили, що Р.Ричардсон не обвинувачений у зв'язку зі смертю семи осіб, що отруїлися Тайленолом з домішкою цияністого калія, хоч і не виключають цілком можливости зв'язку його із цим злочином. Відомо, що Р.Ричардсон перебуває десь на терені Оклагоми або Тексасу. Генеральний прокуратор Тайрон Фенер, що керує слідством цієї злочинної справи, заявив, що розшуки винного або винних у смерті сімох осіб у Чикаґо, „поступили вперед", не подавши, проте, на пресовій конференції, що відбулася в Дес Плейнс, Ілл., 13-го жовтня, жадних інформацій.

ПІСЛЯ ТРЬОХ МІСЯЦІВ ПЕРЕСЛУХАНЬ урядовці Федерального бюра алькоголю, тютюну і пальної зброї закінчили слідство в справі обману в продажі вина. На летовищі Кеннеді заарештовано три особи, які привезли зі собою 40 скриньок вина, продукованого у Каліфорнії та Канаді; обманці його продавали — як вино Шато Моутон Ротшільд, що є одним із найбільш відомих та найдорожчих вин у Франції.

РОБІТНИКИ В ПОЛЬЩІ ГРОЗЯТЬ ПІМСТОЮ

Краків, Польща.— В другий день після того, як в Новій Гуті згинув молодий демонстрант Боґдан Влосік неспокої і демонстрації на вулицях Кракова і околиці, зокрема в Новій Гуті продовжуються.

Польська пресова аґенція подала, що Влосіка застрілив поліціянт у власній обороні тому, що демонстранти поранили 67 поліцистів у сутичках в Новій Гуті.

До фатальної сутички поміж поліцією і населенням дійшло в середу 13-го жовтня і кажуть, що в тому зударі було поранених також 27 робітників, в тому вісім серйозно. Протести поширилися на вулиці Кракова і там поліція вживала сльозоточивих газів. Обурене вбивством Влосіка населення збирається на молитви і Богослуження за нього на вулицях, кладуть квіти та свічки на місці, де він загинув і прирікають пімститися за його смерть. Присутні під час нещасного пострілу кинулися негайно після того на поліціянта, що вцілив Влосіка, і сильно його побили. Дванадцять поліційних авт знищили, а при тому каменями пошкоджено будівлі, спалено будки з газетами і приватні авта, що паркували в тій околиці.

Офіційні польські чинники признали, що останні події в Новій Гуті та Кракові прибрали дуже „драстичну форму" і що „анархія перебрала провід над мотлохом". Смерть Б. Влосіка викликала справжнє завору шення серед населення і припускають, що після того протести і страйки поширяться, навіть, коли страйкуючі робітники в Ґданську повернулися під натиском і погрозами уряду до праці.

МОСКВА ІНФОРМУЄ ПРО СКАСУВАННЯ „СОЛІДАРНОСТИ"

Ню Йорк, Н.Й. — Як інформує щоденник „Нови Дзєннік" з Ню Йорку, Дімітрій Устінов, міністер збройних сил СССР, вислав до шефа польської військової хунти телеграму з нагоди 39-ої річниці польського війська, в якій запевняє військову хунту у Варшаві в „повній підтримці".

Газета „Красная звезда", центральний орган совєтських збройних сил, надрукувала цю телеграму, де, між іншим, говориться: „Немає сумніву, що всі пляни внутрішньої контрреволюції та імперіялістичних сил спрямовані на зруйнування основ соціялізму в Польщі та послаблення єдности соціялістичної співпраці, приречені на провал. Польська Народна Республіка, як член Варшавського Пакту, може бути певна у повній підтримці та допомозі з боку Совєтського Союзу".

Одночасно Кремль висловив підтримку діяльності хунти, яка привела до скасування „Солідарности". Рішення польського парляменту визначено в московському телебаченні як „важливий крок до нормалізації". Комантатор вечірніх телевізійних нових заявив, що рішення польського сойму про скасування „Солідарности" „вважається поважним кроком на шляху до нормалізації громадського життя". Це був перший коментар засобів масової інформації в Совєтському Союзі щодо голосування в польському соймі про закон відносно скасування незалежної професійної спілки. Коментатор також додав, що новий закон про професійні спілки є новим ступенем в історії польського профспілкового руху. Вихваляючи довготриваючу підготову до переведення нового закону в життя, совєтський коментатор підкреслив, що всі існуючі до того часу профспілки в Польщі були розв'язані.

У статті, надрукованій поруч телеграми Устінова до Войцєха Ярузелського, її автор, віцеміністер оборони ПНР і член військової хунти ген. Юзеф Барила заявив, що цьогорічна річниця польського війська „не настроює до радісного святкування", тому що „ворог не склав зброї і не здався".

Тим ворогом, як відомо, є польські робітники в країні, де влада ніби то є в руках народу.

У світі

П'ЯТЬ ФРАКЦІЙ ПВО ЗАЯВИЛИ, ЩО ВОНИ Є проти конфедерації з Йорданією. Серйозні незгоди постали в Палестинській Визвольній Організації щодо ідеї федерації палестинців з Йорданією. П'ять палестинських груп відкинули ідею федерації, яка була предметом розмов в Аммані між королем Гуссейном і лідером ПВО Ясіром Арафатом. Заява не згадує Арафата по імені, але із слів ясно виходить, що мова про нього і короля Гуссейна. Хоч під час їхніх розмов в Аммані не було досягнуто кінцевої згоди про створення федерації, обидва лідери, згідно з повідомленнями преси, висловлювалися прихильно щодо такої федерації.

ВІТАЛІЙ ФЕДОРЧУК, КЕРІВНИК КҐБ, ВПЕРШЕ появився на фотографії в совєтські пресі від того часу, коли він був назначений головою КҐБ. Як відомо, це сталось в травні цього року. Федорчук, якому 64 роки, був серед офіційних осіб, коли Леонід Брежнєв і Менґісту Гайле Маріям, голова Етіопії, підписували угоду.

НАПРУЖЕННЯ ПОМІЖ КИТАЙСЬКОЮ Народною Республікою та В'єтнамом зростає з уваги на сутички на китайсько-в'єтнамському кордоні, при чому Китай обвинувачує В'єтнам в „постійних збройних провокаціях". Формальна нота протесту, передана в Пекіні в'єтнамському посольству, обвинувачує в'єтнамську сторону в 109 порушеннях, в яких 3 китайці були вбиті і 11 поранені.

ШВАЙЦАРСЬКИЙ ВЕРХОВНИЙ СУД ВІДХИЛИВ прохання турецького громадянина не видавати його Італілї, щоб стати перед судом за змову вбити Папу Івана Павла II минулого року. Омер Баґчі, арештований у Швайцарії кілька днів після спроби вбити Папу, буде виданий Італії через декілька днів. Інший турок, Мехмед Алі Аджа, був засуджений італійським судом на досмертне ув'язнення в липні минулоро року за спробу вбити Папу і за серйозне поранення Папи.

БУНТИ СІКХІВ ПОШИРИЛИСЯ НА ТЮРМИ Індії. Підпали і бунти сотень сікхських політичих в'язнів поширилися на тюрму в північному Пунджабі. В четвер, 14-го жовтня, 2,000 сікхів центральної тюрми Ферозепоре, 250 миль на північ від Ню Делі, підпалили тюремний кафетерій, продуктові магазини і шатра. Бунт почався після того, як поліція вбила чотирьох сікхів під час демонстрації перед парляментом в Ню Делі. А ця демонстрація була зорганізована, як протест проти вбивства 34 сікхів, які були арештовані поліцією минулого місяця в Пунджабі.

ВІДБУЛИСЯ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЦЕНТРАЛІ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ

Учаники Загальних зборів ЦУКА

Дітройт, Миш. (В.Баран) — Загальні Збори Централі Українських Кооператив Америки відбулися в суботу і неділю, 25-го і 26-го вересня цього року в Дітройті з участю 55 учасників від 33-ох кооператив. Згідно з наміченим порядком дня вибрано Президію зборів, до якої увійшли: інж. Василь Колодчин, голова, д-р Володимир Пушкар, містоголова, Нестор Филипович, секретар. Комісії верифікаційна, номінаційна, статутова і бюджетова, вибрані раіше, були готові зі своїми звітами і пропозиціями.

По переведенні верифікації протоколу з попередніх Загальних зборів, здав звіт директор Роман Мицик. В часі, який охоплював звіт, Рада відбула дві наради, тримала тісний зв'язок з головою Управи інж. Дмитром Григорчуком та директором Омеляном Плешкевичом, головою Української Світової Кооперативної Ради. Рівночасно заявив, що не буде кандидувати, хоча все готовий прийти з поміччю в разі потреби.

Інж. Д.Григорчук, голова Управи подав, що вона відбула 24 сходин. Управа старалася затримати тісну співпрацю із усіми кредітивками, що проявлялося в частих відвідинах поодиноких кредитівок. Внаслідок цього, як і також живої кореспонденції, всі були докладно поінформовані про проєкти Управи, з яких найважнішими була ініціятива оформлення власних обезпеченевих програм, які принесли б великі заощадження видатків.

Звіт Контрольної комісії подав її голова Олександер Атановський. Він ствердив правильність господарки і докладне удокументовання всіх приходів і розходів. Скарбник роздав виготовлений фінансовий звіт. Дискусія концентрувался у великій мірі на намічених обезпеченевих програмах та найкорисніших способах інвестицій ощадностей членів. Інж. Куземський звернув увагу на щораз більше зрівняння функцій банків і кредитівок внаслідок дереґуляції, наслідком чого буде загострена конкуренція між цими установами. Інж. Богдан Андрушків вид вигнув справу зміни деяких приписів статуту, що передано до розгляду статутової комісії. Д-р В. Пушкар звернув увагу на дивний і сумний факт, що ті серед нас, що доробилися великих маєтків, уникають українських кредитівок.

Відчитано привіт від ФКУ та лист д-ра Миколи Ценка з Філядельфії.

Прийнято внесок голови Контрольної комісії на уділення абсолютотії. Номінаційна комісія подала слідуючу листу членів до керівних органів: Президія Ради: Володимир Гупалівський, голова, Володимир Пушкар, містоголова, Роман Гуглевич, містоголова, Любомир Липецький, секретар, Олександер Серафин, фінансовий референт; члени Ради: Роман Бігун, Чикаґо, Павло Бреслевиць, Міннеаполіс, Володимир Гавриляк, Рочестер, Дмитро Григорчук, Чикаґо, Іван Дідюк,

(Продовження на стор. 4)

У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ВІДБУДЕТЬСЯ БАЛЬ „ТРИЗУБА"

Філядельфія, Па. (с.г.). — Управа Українського Спортового Осередку „Тризуб" подає до відома своїм членам, симпатикам і всім громадянам Філядельфії і околиці, що в суботу, 23-го жовтня ц..р. тут в авдиторії св.Йосафата при вулицях Дітман і Дістон, відбудеться осінній баль-бенефіт. Під час балю буде грати відома та популярна оркестра „Нічна мелодія". Аранжером буде інж. Роман Швед, а початок балю в год. 9-ій вечора.

До участи в балю Управа запрошує не лише своїх членів і симпатиків, але також все українське громадянство. Ввесь дохід призначений виключно на дальшу розбудову посілости в Горшамі, Па. Управа пригадує, що молоді спортовці „Тризуба" своїми успіхами широко пропаґують добре ім'я української громади в Америці, і їх слід підтримувати.

ВИСТАВКА А. МАДАЯ

Пассейк, Н.Дж. — 28-ий Курінь УПС „Верховинки" влаштовує виставку графіки Андрія Мадая яка відбудеться в неділю, 24-го жовтня, від год. 9-ої вранці до 3-ої по полудні в Українській Централі в Пассейку. Вступ за добровільними датками.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нова надія на єдність

Звернення всіх чотирьох Владик Української Католицької Церкви в Америці „до вірних, зокрема до провідників усіх організацій і товариств" з 8-го вересня ц. р. у справі єдности нашої зорганізованої громади, — і пов'язана з отим Зверненням Владик прилюдна заява головного предсідника Союзу Українців Католиків „Провидіння" о. шамб. Стефана Чомка з 27-го вересня ц. р., з повідомленням про виступлення „Провидіння" з теперішнього складу Українського Конґресового Комітету, породили таку позитивну реакцію, якої можна було сподіватися. Комітет за Правопорядок в УККА проголосив постанову 6-го жовтня про готовість відновити розмови про мирну полагоду конфлікту з одночасним відкликанням заповідженої на 19-21-го листопада ц. р. конвенції для створення Координаційного центру, який став би репрезентацією перед американськими властями всієї тієї демократичної опозиції, яка перевела сецесію на XIII Конґресі Українців Америки у 1980 році у Філядельфії.

Послідовно, також дві найбільші і найповажніші установи зорганізованих українських громадян в ЗСА, Український Народний Союз та Український Братський Союз, приєдналися до тієї постанови Комітету за Правопорядок в УККА. Рішенням Екзекутив обох Союзів з 11-го жовтня 1982 року вітається і підтримується ініціятиву Владик і заявляється по суті повну солідарність з поглядом, що треба змагати до ліквідації посталої на XIII Конґресі кризи.

Таким чином настала нова ситуація. Вона сповнена надії, що тепер, після кругло двох років від часу XIII Конґресу всі люди доброї волі, без уваги на їх партійно-ідеологічну приналежність, усвідомили, що нам, українській громаді в Америці, треба зеднаної, одної, авторитетної репрезентації, якою може бути тільки централя централь, де всі рішення повинні бути однозгідними, компромісовими, бо „більшість" не може піднесенням рук накидувати рішення, що їх не бажає собі „меншість" Тому власне у дотеперішніх переговорах про замирення в громаді Комітет за Правопорядок в УККА пропонував спільно перевірити статут УККА і зробити в ньому такі поправки, які внеможливили б повторення помилок XIII Конґресу. Нема людей непомильних і люди є на те, щоби кореґувати зроблені помилки без ніякого самобичування і без будь-якого — за большевицьким зразком — „каяття", з взаємною пошаною одних до одних, як людей українського роду. Бо всі вони прагнуть того самого: відродження вільної і незалежної державної України та тут, в Америці, такої поважної і шанованої репрезентації, яка впливала б на політику Америки по лінії інтересів України, де ми чи наші батьки-діди народилися, і Америки, де українські поселенці стали повноправними громадянами країни з „праведним законом Вашінґтона".

Настала пора, щоб нову спробу замирення на базі, яку визнає „абв" наука і практика політики: виходити з нинішнього, а не вчорашнього дня, з очима на день завтрішній. Тому треба забути про все те, що роз'єднує та думати тільки про те, що з'єднує. Найпершою передумовою успіху нових розмов є припинення взаємної полеміки, яка, на превеликий жаль, прибирала характер лайки і образ. Треба забути, хто на якому терені „виграв" і хто „програв" і не треба пригадувати хто у чому був винуватий. Така засада стосується окремих людей, членів родин і членів суспільства, вона стосується країн і народів у міжнародній площині.

Комітет за Правопорядок в останньому реченні свого рішення з 6-го жовтня заявляє, що коли б таки не дійшло до порозуміння, то задумана конвенція для створення нової централі відбудеться весною наступного року. Тобто: півроку часу для переведення переговорів і для завершення їх конструктивним порозумінням із приспішенням терміну нового Конґресу Українців Америки, з підготовою його спільною комісією на базі прийнятих змін статуту. Дехто забуває, що ні одна з 27-ми установ і організацій, які вийшли були із залі нарад XIII Конґресу, не виступила з УККА. Вони були і є далі його членами, які тільки тимчасово відмовилися від активної участи у керівних органах і праці УККА. Перед українською громадою в ЗСА є півроку часу для говорення і зговорення, — державні мужі розв'язують великі проблеми у нарадах впродовж двох трьох днів чи навіть тільки кількох годин. Не думаймо навіть про можливість нової невдачі. Не видаваймо собі свідоцтва нездатности розв'язати такої проблеми, як привернення єдности, що її імперативно вимагає Україна і ситуація українського поселення в діяспорі.

РАДА ВСТУПНИХ ІСПИТІВ ДО УНІВЕРСИТЕТУ в середу, 13-го жовтня, проголосила, що ключову ролю у підвищенні поземy в точкуванні схолястичних іспитів здібностей, вперше, від 19-ти років, відограли меншинні групи. У часі між 1976 і 1982 роками білі студенти підвищили свої точкування на два пункти, натомість чорні підвищили свої точкування на 13 пунктів, пуерторіканці на — 12 пунктів, а мехіко-американці на — п'ять пунктів. Джордж Г. Генфорд, президент Коледжової ради сказав, що — „Наша перевірка Ес-Ей-Ті точкувань від 1976 року в цілому виказала, що меншинні групи зробили прогрес, заповнивши прогалину в їхніх точкуваннях, яка досі існувала поміж ними і білими".

Борис Ямінський

ПРОФЕСІЯ ТА СОЦІЯЛЬНА СИСТЕМА В АМЕРИЦІ І АВСТРІЇ

Перебуваючи вже п'ятий раз в Америці, можу порівняти життя в країні свого походження, тобто в Австрії і в З'єднаних Стейтах Америки. Давніше майже кожний европеєць мріяв про життя в Америці, де можна було зачати працювати, обмиваючи тарілки в ресторані, та поступово стати мільйонером. Ця думка була поширена на старому континенті передусім тому, бо після Другої світової війни економічна ситуація в Европі була дуже трудна, а в Америці панував добробут і кожна людина, яка пильно працювала, могла доробитися. Сьогодні ситуація уже значно змінилася.

Ще в 1970 році австрійці мріяли про замешкання в Америці. Тоді один американський доляр вартував 26 австрійських шилінгів. Сьогодні його вартість зменшилася на 15 до 18 шилінгів. Але передусім економічна ситуація в Америці значно більше погіршилася, як в Австрії, Швайцарії чи в більшості західньоевропейських країн. Кількість безробітних у Австрії і Швайцарії виносить найвище 2,5 відсотка а в Америці воно піднеслося на майже 10 відсотків. Останніми роками в Америці інфляція (хоч під цю пору вона стоїть на подібному рівні, як в Австрії) — зросла до приблизно 5 відсотків, так що життя в Америці вже не таке дешеве, як воно колись виглядало в очах австрійця, але, правдоподібно, беручи всі аспекти під увагу — про них згадаю пізніше — воно, мабуть, тепер дешевше в Австрії. Це допровадило до того, що під час останньої декади до Австрії повернулися 5,000 фахівців з академічними студіями і титулами, які свого часу з огляду на кращі можливості життя й заробітку, перенеслися до Америки.

Без сумніву й сьогодні звичайний робітник, який заробляє працею своїх рук — у фабриці, на дорозі, чи деінде в ЗСА, отримує значно більшу суму грошей, як в Австрії, чи в інших европейських країнах, і в Америці він може скоро доробитися. Це, правдоподібно, також являється причиною, чому велика американська автомобілева фірма Дженерал Моторс перенесла одну фабрику до Відня, в якій тепер працюють 10,000 осіб. Для цієї фірми напевно це ліпше й приносить їм більший заробіток, або принаймні не зменшує його, як це тепер буває в Америці.

Цікаво, що в ЗСА існує друга група упривілейованих працівників — це поштарі. Це, що вони заробляють в Америці, ніколи не могли б заробити в цілій Европі. На жаль, треба сказати, що американські поштарі в загальному — виїмки завжди існуватимуть — не мають відповідної поведінки, та американська пошта має дуже злу репутацію в Европі.

Але повернімось до професійного життя — конкретно до тих осіб, які після школи студіювали ще в університетах. Порівнюючи, наприклад, життя й працю журналіста в Австрії і в Америці, треба сказати, що в Австрії він має спокійне життя. За статистикою, американські журналісти пересічно вмирають у віці 45 років — австрійський журналіст доживає 66 років. Напруга для американського журналіста — є колосальна. Коли слідкувати за пресовими конференціями, то в ЗСА атмосфера там дуже напружена, а беручи журналізм і журналістів в Австрії, то все йде поволі, пливе спокійним руслом. Причина напевно в тому, що конкуренція в Америці на цьому полі значно більша, як в Австрії.

Як другий приклад візьмім фармацевта (або аптекаря, як цю професію називають в Австрії) — в Ню Йоркському стейті існує одна фірма, яка має 36 аптек. Ці аптеки не виглядають як австрійські або европейські аптеки, але більше як велика крамниця, у якій можна купити різні продукти, але до якого ще долучений аптекарський відділ. В цьому відділі затруднений один фармацевт, який там щоденно працює 12 і півгодини. Він має пересічно два вільні дні в тижні, але мусить працювати щодругу суботу і неділю. Коли часом більше пацієнтів хоче закупити лікарство, що їм записав лікар, то цей один фармацевт, ледве може обернутись, телефонуючи до лікарів, виповнюючи формулярі та обслуговуючи пацієнтів. Беручи це все під увагу, заробіток і соціяльне забезпечення не стоїть у ніякому відношенні до його праці. В Австрії в кожній аптеці маємо принаймні двох фармацевтів (часто також більше) — аптека там є ще справді аптекою, в якій не продають газет, парасолів, мисок або чогось іншого. Ніякий аптекар там не працює довше, як вісім годин денно. А в неділю кожного місяця аптека тільки один раз відкривається (також існують нічні служби). Але це все є так добре скоординоване в організації аптекарів, що пацієнт кожного дня через 24 години в разі потреби може закупити потрібне лікарство. Фармацевт в Австрії добре заробляє і в більшості суботи і неділі може присвятити своїй родині. Крім цього тут не існують того роду фірми, що мають багато аптек, і

(Закінчення на стор. 4)

М. Бескид

ГЕТЬМАН МАЗЕПА У СВІТЛІ ЧУЖИННИХ ПУБЛІКАЦІЙ

Дня 3-го вересня 1709 року в Бендерах перестало битися струджене і знеможене серце великого гетьмана України — Івана Мазепи, що по невдалій історичній битві під Полтавою, був змушений покинути рідні землі та шукати приюту в сусідів, закінчуючи цим трагічну сторінку в історії гетьманської державности.

Згадуючи річницю смерти Мазепи, слід підкреслити, що він здобув високу освіту не лише в Києво-Могилянській Академії, а також в єзуїтській колеґії у Варшаві та військовій школі в Голляндії, а в додатку Мазепа виховався на дворі польського короля Авґуста та осягнув великий дипломатичний досвід, здобуваючи признання державних мужів Европи, та тодішньої її преси. Це підтверджує цей факт, що з датою 1-го вересня 1707 року австрійський цісар Йосиф І надав Мазепі титул князя Священної Римської Імперії, що було належно віднотовано в світовій пресі. Згідно зі звідомленням преси, то навіть цар Петро, — бажаючи здобути прихильність Мазепи, пропонував йому княжий титул, намагаючися при тім зліквідувати Гетьманат України та перетворити її в Малоросію, як складову частину російської імперії.

Виконуючи різні дипломатичні поїздки, Мазепа закінчив їх приїздом на Запорозьку Січ і там 4-го серпня 1687-го року обрано його гетьманом України. Цей пост вміло та з дипломатичними здібностями виконував Мазепа понад 20 років до часу, коли 1708 року заключив договір та перейшов до великого полководця шведського короля Карла XII, понісши поразку в історичній битві, яка відбулася під Полтавою, 8-го липня 1709 року.

Мазепа як гетьман України користувався великою популярністю сусідуючих з Україною держав, які вважали його суверенним монархом. І хоча він не мав такого титулу, але мав повну владу, яка перевищувала деяких князів та королів тодішніх держав Европи. Французький посол в Москві — Жан де Балюз, приїхавши на Україну звітував: був я гостем гетьмана Мазепи, який виконує цей пост з достойністю князя-суверена. Знов інший французький дипломат — Фой де ля Невіль подає, що гетьман Мазепа — це дійсний володар України, який володіє кількома мовами між ними і латинською, та є він небуденною освіченою постаттю Козацької Держави, яка під вмілим його проводом значно скріпила свою силу та значення.

Про історичну постать Мазепи маємо багато публікацій у світовій пресі, яка обширно розписувалася про здібності Мазепи, підкреслюючи, що в нього був хист не тільки Дон Жуана, який вмів здобувати серця придворних дам, але що також він собою представляв визначну особистість з дипломатичною освітою та здібностями — суверена, самодержавця. Віденська преса в 1705 році подає звідомлення про „Екселенцію 'Фельдмаршала" Мазепу, підтверджуючи його великі здібності. Німецький місячник в Ляйпціґу під назвою „Европеїше фама" ч. XXV з 1706 року містить на першій сторінці портрет Мазепи, а також досить обширну його біографію, що займає кілька сторінок. Англійська преса подає звідомлення амбасадора лорда Чарлза Віткорта, а опісля журналіст письменник Даніель Дефо в своїх публікаціях обширно наводять звідомлення про Мазепу, в яких підкреслюють, що Мазепа — це освічений володар України, що хоча не має титулів, але має замітну владу яка в значній мірі перевищує навіть дійсних королів. Знову французька преса та шведські історики — Ґ. Адлерфельд та Ґ. Нортбарґ і німецький Й. Барділі та фон Кайзерлінґ наводять, що коли взяти під увагу обставини, в яких діяв Мазепа, то його зрив проти Москви та Петра І — зовсім справедливий та під кожним оглядом оправданий. Навіть найстарша американська газета „Бостон Нюз Леттер" з датою 29-го січня 1705 року подає прихильні звідомлення про перехід Мазепи на сторону шведського короля.

У різних публікаціях европейських столиць тодішнього часу стрічаємо твердження, що Мазепа, здобувши собі довір'я Петра І, намагався скріпити Україну внутрішньо до таких розмірів, щоб Москва не мала змоги послаблювати автономію Гетьманщини. Це признають навіть російські історики С. Соловйов та С. Платонов, уважаючи заходи Мазепи героїчним актом та дійсно дипломатичним „майстерством", які потверджують небуденні здібності Мазепи, який займає почесне місце в історії Гетьманської Державности.

Загально постать Мазепи, як Гетьмана України осягнула найбільше публікацій світової преси, яка вбільшості не була справедлива, а однобічна, але прероґативи Мазепи були на рівні дійсного суверена України.

Відзначуючи річницю великого гетьмана України Івана Мазепи, треба ствердити цей незаперечний факт, що його постать займає почесне місце не лише в українській, але й у світовій історії, де признається його високу освіту та небуденні здібності, які Мазепа всеціло віддав в обороні прав суверенности та самостійности нашої й тепер поневоленої, але нескореної батьківщини.

Олексій Журба

Монолог потерпілого, або сповідь щасливої людини

Хто з усіх вас може сказати про себе: — „Я щаслива людина"? Відчуваю, що одні з вас глибокодумно замислились, інші незрозуміло знизують плечима, а треті — мовчать.

А я таке можу сказати про себе.

Саркастична посмішка з'являється на вашому всерозуміючому обличчі в цілковитій певності необґрунтованости і самовпевнености мого твердження. Думаю, що ви категорично зречетеся своїх думок, прочитавши нижчеописане. Бо повне відчуття всеохоплюючого щастя дали мені твердження сторонніх людей, а не моє власне сприймання цього емоційно-психічного стану. Саме від того й виводиться ця впевненість.

В один чудовий літній день, а точніше на початку осени, я повертався з роботи вночі, охоплений почуттям фізичної повновартости і з свідомістю виконаного морального і громадського обов'язку. Я занурився у катакомби станції метро, яка не завжди вдоволяє своїм естетичним та санітарно-гігієнічним станом. Наближуючись до безлюдного перону, мої власні органи, чомусь почали відмовлятися у підпорядкуванні. Очі з підозрою, швидко борсались від одного кута до іншого, а серце, звичайно спокійне й холоднокровне, застукотіло мілким дробом, — по тілі. Як по морю пробігли дрібні хвилі конвульсійного страху. Мій мозковий компюторний центр, що звичайно дуже м'яко справлявся з нескладною системою мого найпростішого організму, упевнено розладнався. Усе моє єство, не враховуючи мого власного хотіння, бентежно очікувало пригоди.

Я сів на лавку, марно намагаючись встановити контролю над стихійним страйком розбурханих нервів. І до яких тільки хитрощів я не вдавався, приборкуючи розбурхану стихію мого унутрішнього „я" — всі спроби були даремні і я змушений був скапітулювати. Зовні, буцімто я був зовсім спокійний, але внутрі усе нагадувало вулкан і впевнено чекало пригоди. А мені почало чомусь здаватися, що вона не за горами.

Спочатку я, раптом, відчув ніжний, я би навіть сказав, ласкавий дотик до нижньої частини моєї ноги, трохи вище голінковостопного суглобу. Багато скорше, ніж моя голова встигла нахилитися, щоб дати очам огледіти винуватця того ліричного відчуття, очі, повистрибували з орбіти, вже були долі... Дотик належав Божій тварі з конкретно-виразним видом, родом і племенем. Це був собака, вид — вівчарка, походження — німецького (не встановлено — західня чи східня), вага, кольор очей і темперамент залишився поза об'єктом моєї уваги. А мої очі були приліплені до собачого хвоста, який носив на собі сліди фізичного пошкодження. (Усі подробиці фізичного стану даються для Товариства охорони прав тварин). На шиї у собаки був повідець. Раптом, льокатори моїх вух вхопили досить сильні імпульси в конкретному речовому звороті, перевести який я не берусь з причини охорони і зберігання мови від бруду і повітря від токсичних речовин. Голос порушника громадського спокою був баритоном по тембру з яскраво виразним запашним духом дешевого вина. Собака, скоріше і точніше за мене, зрозуміла зміст монологу та побігла на заклик свого хазяїна.

Потяг, на який я саме очікував з особливим нетерпінням, чомусь не дуже поспішав. Замість нього на плятформу вийшли двоє й... собака. Не скажу, що я дуже зрадів перерваній самотньости. Зовнішній вигляд, цих, що появилися не викликав мого довір'я, а внутрішнє самопочуття було написано на їхніх очах і на пляшці, яка скривала свою суть у пакеті. Єдине, що мене радувало у приходьках — широкореклямована „Дружба народів". Одним з приходьків був білий, другий — (не хотів показатися расистом) був... темніший за першого. Описати зовнішність цих двох точніше не можу: поперше, щоб хтось не впізнав свого сусіда, або знайомого, подруге — різні мої органи висмикували зовсім інший епізод їх екзотичного вигляду, що не давало мистецької цілости їх образам. Час зупинився і кожна мить здавалася вічністю.

Рятівною, райською музикою у виконанні кращої у світі оркестри, здавався мені скрип і скреґіт наближаючого потягу, а двері, які з гуркотом відчинились — воротами до раю! Перед дверима виросли враз ті двоє. Однак, о, чудо! Чемно, відсунувшись уліво, вони поступилися, як перед вагітною жінкою, пропускаючи мене вперед. З блискавичною швидкістю двері зачинились. Але в останню мить, коли моє серце, вже майже перестало шалено телепатись у грудях, я відчув посмик у лівому плечевому суглобі, де весь цей час безтурботно знаходилась спортово-господарська торба, або як скажуть на Буковині — тайстра, з грішми, документами й цілою купою різних паперів, які потрібні тільки мені одному, а може і мені не потрібні. Я був спантеличений. Виявилось, що розреклямована „Дружба народів" дала ідеологічну розколину-тріщину.

— Єдність двох рас була мотивована єдністю низовинних й злочинних інстинктів. Політична плятформа

(Закінчення на стор. 4)

Ярослав Татомир

ДІЇ УПА НА ЗАКЕРЗОННІ У РОКАХ 1944-1947

IV

Саме тоді відбувалася акція переселення українців із Закерзоння на підсовєтську Україну. УПА старалася цьому протидіяти. Автори цитують оцінку тодішніх дій УПА командою військової округи Краків: ...„Діяльність УПА зросла в останніх часах. Банди переходять від поодиноких актів терору до організованих дій... Нападають на військові відділи, на штаби полків, масово палять села, з яких виселено українців, переривають лінії сполуки, висаджують мости, ставлять по дорогах барикади, роблять засідки, висаджують у повітря пам'ятники, збудовані на честь вояків совєтської армії і вбивають членів переселенчих комісій ..."

Автори передають теж свою опінію про УПА 5-го полку піхоти, який був тоді у Грубешові. Ця команда приписувала УПА такі ціхи: ...„скритість, таємничість, чуйність, швидкість діяння, безнастанне пересування з місця на місце, вміле вихісновування терену і місцевого населення для своїх цілей, уникання зустрічів з більшими відділами війська, добре зорганізований зв'язок і розвідка..." А в іншому місці: ...„Потверджується, що у бандах є люди високо досвідчені, які уміють правильно розставляти вогневу зброю, будувати і маскувати вогневі становища..."

Команда операційної групи „Ряшів" ствержувала у квітні 1946 року таке: „Спосіб діяння цих банд є дуже гострий і безоглядний, поза цим має усі ціхи зорганізованої і вишколеної партизанки..."

Автори подають короткі описи бойових акцій УПА-Закерзоння у часі від липня 1945 року до серпня 1947 року. Цікаво, що майже в усіх цих описах не подано втрат УПА. Причина, мабуть, у тому, що в 1945-1946 роках бойова спроможність і справність відділів УПА і сітки ОУН була така, що після боїв відділи УПА і УНС забирали своїх убитих і ранених.

Нижче передаємо короткі описи деяких із цих акцій: 7-го серпня 1945 року: напад трьох відділів УПА у силі 900 осіб на 37-ий полк артилерії у Балигороді. Атака відбита огнем артилерії і важких скорострілів. 9-го березня 1946 року: напад двох сотень УПА і двох кущів ОУН на станцію Любича. Згинуло 40 вояків 3-ої дивізії піхоти і сім членів Переселенчої комісії. Знищено міст, спалено вагони, розпущено українських переселенців. (Автори пишуть — „розігнано" переселенців...) Того ж самого дня: напад на 8-ий полк піхоти у Томашеві Любельськім. Польські втрати: 13 вояків і вбиті три офіцери, 13 ранених, 12 вояків УПА полонила. 14-го березня 1946 року: засідка на шляху Ярослав-Любачів на авто совєтських прикордонників. Вбито 14 вояків і трьох офіцерів. Цього самого дня: засідка на відділ польського війська на дорозі Мільків-Старе село, повіт Любачів. Згинуло 16 вояків, вісім — ранено. 20-го березня: напад трьох сотень УПА на команду 38-го відтинка військ охорони кордонів у Яселі. Згинуло 24 прикордонники, 79 прикордонників попало в полон. 26-го березня 1946 року: напад двох сотень УПА на 3-ій батальйон 34-го полку піхоти в місті Височани-Кожушне. Згинуло 40 поляків. 37 попало в полон. Цього самого дня — напад на Лупків. Під ударом УПА рештки третього батальйони вицофалися на чехо-словацьку сторону. 24-го червня, 1946-го року: засідка у Брилині-Конюша, повіт Перемишль, на відділ підстаршинської школи 28-го полку піхоти, який був у погоні за відділом УПА. Згинуло 28 підстаршин. 6-го грудня 1946 року: напад на Тарногород, Білгорайського повіту. Забрано ліків вартости 400,000 золотих. 28-го березня 1947 року: засідка двох сотень УПА на дорозі між Балигородом і Цісною. Вбито генерала Сверщевського, ще одного старшину і одного підстаршину. Чотири дні пізніше відділ УПА, майже на тому самому місці, розбив відділ військ охорони прикордоння. Згинуло шість старшин і двадцять кількох вояків.

Тут подано тільки дуже малу частину бойових акцій УПА у роках 1945-1947.

Переселення до УССР

Справа переселення українців, білорусів і литовців на землі окуповані Совєтським Союзом і поляків із підсовєтської України, Білорусі і Литви до Польщі, — пишуть автори, — виринула під час розмов польського Комітету Національного Визволення із командою совєтських окупаційних військ у справі совєтсько-польського кордону, 26-го липня 1944 року та у переговорах між згаданим польським комітетом та урядами Української, Білоруської і Литовської СССР у справі виміни населення у вересні 1944 року.

У списках, які зладжено при кінці 1955 року для справ репатріяції, показано кількість українців на Закерзонні як 505,647 осіб, з чого в Ряшівськім воєвідстві мало бути 280,153 особи, Любельськім воєвідстві —201,153 особи і в воєвідстві Краківськім — 24,247 осіб.

У висліді розмов між польським комітетом і представниками УССР був договір й інструкція... „відносно виконання умови між польським комітетом Н. В. і урядом Української СССР у справі переселення українського населення з території Польщі і польських горожан з території УССР"... Одною з точок тієї умови й інструкції було, що... „евакуація є добровільна і для того примус не може бути вживаний ні безпосередньо ні посередньо"... Інструкція ця появилася із датою 21-го вересня 1944 року. Переселення, згідно з договором, мало бути переведене у часі від 15-го жовтня 1944 року до 1-го лютого 1945 року. Через спротив українського населення та дії УПА, це переселення закінчилося щойно 5-го липня 1946 року.

Автори про те, очевидно, не згадують, але це переселення, що мало бути — добровільне, було переведене у величезній більшості під примусом і під брутальним терором.

У праці Щесняка і Шота подані різні циферні дані, що відносяться до переселення. Цифри ці будуть напевне цікавими для читачів, тож передаємо їх нижче. Є у тих цифрах якась плутанина, зокрема очевидна незгідність між кількістю лемків перед 1939 роком і кількістю переселених лемків. Згідно з даними „Дроґі до ніконд" у деяких повітах переселено багато більше лемків, як їх там було.

(Продовження буде)

Наради у справах української освіти

В Мюнхені відбулася 14-го серпня, під час семестрових викладів Українського Вільного Університету, зорганізована Шкільної Референтурою КОУГЦУ при співпраці УВУ та фінансовій підтримці ЦПУЕН ділова нарада в освітніх справах з участю понад десятка українських педагогів, учителів та громадських діячів з різних країн Европи та Америки.

На відміну від минулорічних освітніх, тобто учительських конференцій, в яких наголос поставлено на педагогічно-методичний аспект, цього року приступлено до розв'язки шкільних проблем з організаційної точки зору. Відкриваючи нараду, шкільний референт КОУГЦУ В.Леник визначив її мету—взяти конкретні й зобов'язуючі рішення в справах організації українського шкільництва та освіти в діяспорі, здійсненням яких можна б вийти з нинішнього складного положення у цій ділянці.

В інформаційній частині наради представники з різних країн подали відомості про сучасний стан нашого шкільництва та проблематику на місцях. Ректор УВУ проф. В.Янів поінформував про пляни УВУ скомбінувати авдиторне навчання з заочним, і цим самим уможливити українським студентам чужих університетів вивчення українознавчих предметів паралельно з їхніми фаховими студіями. Для заавансованих студентів та абсольвентів чужих університетів передбачені окремі семінарі, як підготовка до здобуття докторату та габілітації. Крім того, УВУ, як невтральна й понадконфесійна установа, шукатиме співпраці з Українським Католицьким Університетом в Римі, також з православними високими школами, доповняючи їхні філософічні й теологічні студії предметами з українознавства.

Відомості про стан українського шкільництва у Великобританії подав голова Спілки Українських Учителів і Виховників Б.Марченко, говорячи про 20 відсотків зменшення числа учнів у минулому шкільному році, спричинене головно переломом ґенерації. У приблизно 20 школах навчають молоді вчителі, побіч старших, з добрими успіхами. Рівень знання української мови з хати постійно знижується. Для нових учнів, які вивчають українську мову як другу, треба зовсім нового типу підручників, а для учителів—нових посібників.

Відтворення родинної атмосфери та подання лексикону найбільш вживаних слів разом з вправами правильного вживання відмінків—це три основні завдання, які мали б виконати автори підручників і посібників. У практиці учителі застосовують вже нові методи навчання рідної мови, але не у всіх школах їх приміню ють. Шкільна структура, завдяки діяльности СУУВ, поставлена на солідну базу. Діє інспекторат, який щороку проводить регулярну інспекцію шкіл та учительського складу. Вже давніше введено у звичай шкільний податок, який уможливлює утримання власного шкільництва.

У Франції, за інформаціями д-ра В.Косика, голови Організації Українців в Франції, діють чотири доповняючі школи в Парижі, Меці, Сошо й Ліоні з приблизно 60-ми дітьми. До українознавчих шкіл притягає молодь головно фолкльор. Навчаючись українознавства, діти вивчають народні співи й танці. Досі згадані школи діють самостійнio й втримуються власними силами громад чи опікою церкви. ОУФ робить заходи, щоб увести їх у певну систему Намічено поширити Управу шкільним референтом, завданням якого було б пов'язати між собою діючі школи й унормувати шкільні програми.

У Німеччині доповняюче шкільництво підлягає ЦПУЕН-ові. За звідомленням мгра В.Леника, помітний легкий спад учнів, зате зростає дошкілля. Цього року вдалося відновити в Гамбурзі суботню школу. Крім Українського Інтернату в Мюнхені, який має особливу програму з щоденним доповняючим навчанням українознавства та цілоденним садочком, діють ще шість доповняючих шкіл з приблизно 60 учнями. Учителі користуються традиційними підручниками, але не дотримуються стереотипних програм.

Вже давніше спостережено, що одною з причин, чому наші учні й студенти розмовляють поміж собою чужою мовою—є незнання українських фахових термінів. Щоб цьому в деякій мірі запобігти минулого шкільного року включено в програму доповняючого навчання Українського Інтернату предмет української термінології.

У Бельгії українським шкільництвом займається Українське Національно-Освітнє Товариство й Церква. Власними силами громади й завдяки жертвенності учителів діють чотири школи. Деяке зменшення кількости учнів спостерігається і в Малій Семінарії у Римі. В Австрії навчання українознавства провадиться несистематично в деяких відновлених пунктах та в школі у Відні, яка існує вже довгий час. У Голляндії навчання української мови занепало, а в Швайцарії й Скандинавії не було українських шкіл. Ще згадано про позитивну діяльність літніх і зимових таборів молодечих організацій, у програму яких входить також і навчання українознавства.

За загальними відомостями шкільних діячів з Америки, до Шкільної Ради при УККА належить біля 30 шкіл, які користуються різними програмами, підручниками й посібниками. Мобільність американського суспільства, яка захопила і нашу молоду ґенерацію, стала причиною заникання українських шкіл в традиційних містах та закладання нових в інших місцевостях. Є труднощі знайти адміністраційний персонал—директора школи, який виконує й ряд технічних обов'язків. Англомовність українські школи стараються поборювати кількаразовим навчанням рідної мови під час тижня. Все сильніше відчувається потреба повноплатного шкільного референта як організатора й лучника між школами. Молоді фахові вчителі скористали дуже багато з минулорічних педагогічних курсів УВУ, в яких вони набули кваліфікації навчати українознавчі предмети. Дошкіллям, яке, як і в Европі, чисельно зростає, займається Союз Українок.

У Канаді сітка українських шкіл побудована складніше, бо вона поділена на різні провінції. Брак з'їздів учителів з цілої Канади неґативно відбивається на загальній освітній діяльності. Державне, т.зв. двомовне шкільництво принесло з певного боку сумнівну користь: заникання доповняючих шкіл привело до послаблення українського виховання. Також частина учителів двомовних шкіл не володіє достатньо українською мовою. Деяке число вчителів відбуло учительські курси в Совєтському Союзі, коли д-рові Рослицькому вдалося з великим трудом зорганізувати однотижневий учительський курс, і то лише вечірні виклади, бо бракувало відповідного зацікавлення.

У дискусійній частині учасники наради застановилися над причинами невідрадного стану доповняючого шкільництва та над потребою освітнього оновлення. Як перший крок до покращання існуючої ситуації вирішено скріпити й поширити вишколом садівничок педагогічні курси УВУ. Молодій ґенерації учителів та виховників треба дати опертя в ширшу українську духовість, як першу передумову до викладання предметів з українознавства, бо сьогодні вже є брак фахових учителів в українському розумінні. Присутні привітали пропозицію керівництва педагогічних курсів видати програму їх далеко наперід, ще восени цього року, так що зацікавлені курсанти матимуть доволі часу запізнатися з нею і відповідно підготовитися. На поширення педагогічних курсів додатно може вплинути й те, що цілоденний садочок при Українському Інтернаті діє також під час літніх ферій та курсів УВУ. Цим дається молодим матерям можливість примістити на час курсів своїх дітей у садочку.

Порушивши справу виготовлення спільної навчальної програми в европейських суботніх школах, висловлено признання Освітній Комісії СУБ за ініціятиву на цьому відтинку, а шкільних представників з інших країн заохочено до активної співдії, щоб успішно завершити започаткований минулорічною освітньою конференцією проєкт.

В останньому часі зростає зацікавлення українською мовою з боку чужинців, а також таких українців, які живуть віддалено від більших громад і досі не мали змоги навчитися рідної мови. Тому рішено відновити заочне навчання української мови в двох відділах: для дітвори від 11 років життя на народношкільному рівні, для дорослих на рівні середньої освіти. Заочна школа діяла вже давніше з деякими успіхами, алеізза браку учнів мусіла припинити свою діяльність. Гімназійний учитель І.Біланюк погодився виготовити кілька показових лекцій, застосовуючи сьогоднішню методику навчання чужих мов. Фахову опіку погодився дати УВУ.

По сьогодні (крім Великобританії) в Европі й за океаном в українському суспільстві відчувається брак професійної учительської організації, яка лучила б наших педагогів у різних країнах. Дивлячись на довголітню успішну діяльність Спілки Українських Учителів і Виховників нарада високо оцінила можливість діяльности европейської спілки учителів в оновленні й піднесенні нашого шкільництва та прийняла постанову створити таку організацію в европейському засязі.

Темою загальної онови українського шкільництва в діяспорі порушено дуже скомплікований жмут проблем, пов'язаних з віковою структурою й розпорошенням громад та елементарними труднощами організаторів шкіл знайти осіб, які перебрали б на себе обов'язки провадження шкіл на місцях. Критично завважено по адресі наших політичних і громадських діячів, що вони досі замало думали по лінії шкільництва. Крім того, незрівноважене співвідношення між церковними і політичними силами та пульверизація по обох сторонах від'ємно впливають на розвиток наших шкіл. Вже нині молода ґенерація з країни до країни різниться характером і наглить до розв'язки питання, наскільки нам вдасться включити в життя українського еміграційного суспільства українців, які ще не володіють рідною мовою, а є великими патріотами й ентузіястами української справи.

Призадума над проблемою доповняючого шкільництва в нашому суспільстному житті, його вартість і користь привели до рішення відбути в одному з наступних років конґрес у справах освіти й шкільництва. Учасники наради прийняли постанову відбути в підготовчій фазі якнайбільше розмов з діячами нашого шкільництва в громадах, з учителями діючих і колишніх шкіл та зібрати нові дані про зміни структури нашого суспільства, щоб на цій підставі перевести ефективну реорганізацію доповняючого шкільництва та збудити громаду і її провідних діячів до заходів у цьому напрямку.

З переломом ґенерацій проблема українського шкільництва та онови української освіти дедалі ускладнюється. Якими шляхами воно розвинеться, залежатиме від наших організаційних заходів та відповідної підготовки молодих учителів. Учасники цьогорічної наради в освітніх справах та шкільництва обговорили в позитивній і діловій атмосфері ряд основних проблем, пов'язаних з організацією українського шкільництва та його педагогів. Прийняті рішення й постанови можна впровадити в життя, а це перший крок в правильний керунок.

Шкільна Референтура КОУГЦУ

Цього року минає 10 літ від смерти нашої улюбленої мами

бл. п. ІРИНИ

і 16 років від смерти нашого дорогого батька

бл. п. СВЯТОСЛАВА ЛЕВИЦЬКОГО

Просимо Друзів згадати їх в своїх молитвах

В їх дорогу пам'ять зложили на св. Софію $50.00

ЯРКО І ОЛЕГ — сини
ОЛЯ І СЛАВА — сестри

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого Мужа, Батька і Дідуся

бл. п. СИМЕОНА ЛУКІЯНА ГНАТКІВСЬКОГО

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в понеділок, 18 жовтня 1982 р. о год. 6-ій веч. в церкві СВ. МИКОЛАЯ в АМСТЕРДАМІ, Н. Й. та в церкві БЛАГОВІЩЕННЯ, ФРЕШ МЕДОВС, Н. Й.

дружина — ЕВГЕНІЯ
син — ВОЛОДИМИР з дружиною БОГДАННОЮ і дочкою ВОЛОДИМИРОЮ з чоловіком СТЕПАНОМ

В 17-ту РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

сл. п. Д-ра СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО

Президента Української Народної Республіки в Екзилі
і в 19-ту РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

ЙОГО ДРУЖИНИ МЕЛАНІЇ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ о год. 8-ій рано, в суботу 16-го жовтня 1982 р.

•

В їх світлу пам'ять складаємо 100.00 дол. на НТШ

ІГОР і ДАРІЯ ВИТВИЦЬКІ з родиною

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
трагічної смерти і відходу у Вічність
наших Найдорожчих і Незабутніх Родичів

бл. п. МИХАЙЛА і МАРІЇ КАВЧАК

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ І ПАНАХИДА

у вівторок, 19 жовтня 1982 року в церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й., о год. 6:30 рано.
і в церкві НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ в ГЕМТРЕМКУ, Миш. о год. 7-ій *ранку.*

Родину, Приятелів і Знайомих просимо про ласкаву участь у відправах і просимо згадати Покійних в цей день у своїх молитвах до Всевишнього, щоб дарував їх душам вічний спокій у Небесному Царстві.

Горем прибиті:

діти — ДАРІЯ і МИХАЙЛО

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 30-го вересня 1982 року, ненадійно відійшов у Вічність, на 73-му році трудолюбимого життя наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДО І БРАТ

бл. п. СТЕПАН ТУРЧИН

народжений в Синевідську Вижньому, Україна.

ПАРАСТАС І ПАНАХИДА були відслужені в п'ятницю, 1-го жовтня 1982 р. в похоронному заведенні Музика і Син.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 2-го жовтня 1982 р. з церкви св. Йосифа в Чикаґо, Ілл. на цвинтар св. Миколая.

Горем прибиті:

дружина — МАРІЯ
донька — ОКСАНА з мужем РОНОЛДОМ
внучка — АДРІЯННА
брат — МИКОЛА
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді й в Україні.

Професія...

(Продовження зі стор. 2)

тим самим можуть „натискати" на своїх працівників, як це буває в Америці, але переважно кожна аптека має іншого властителя.

Реасумуючи огляди тих двох професій журналістики і фармацевтики, можу сказати, що життя для них в Австрії напевно приємніше й вигідніше. Правдоподібно, інженер (передусім при ділянці „компютерів") в Америці заробляє більше, як в Австрії, хоч якраз тепер в Австрії є найбільший попит на інженерів, як також на управителів),,менеджерів") різного роду.

Пишучи про заробітки, треба ще сказати, що в Австрії кожний працівник дістає принаймні 14 платень в рік (деякі фірми дають більше) — в травні додаткову платню, т. зв. „вакаційні гроші", а в жовтні другу додаткову платню т. зв. „різдвяні гроші". До того треба ще додати, що кожна молода пара з нагоди весілля (але тільки першим разом) дістає 15,000 шилінгів (883 доляри), а за кожну дитину, яка вродиться,після однорічної обов'язкові лікарської перевірки, батьки отримують 16,000 шилінгів допомоги (941 доляр). Крім цього за кожну дитину батьки отримують щомісячно допомогу 1,000 шилінгів (60 долярів) — 14 разів на рік, принаймні до 18-го року життя дитини, а коли вона студіює, цю допомогу можна продовжити аж до 27-го року життя.

Але перейдімо до соціяльної системи — в Америці напевно краще поводиться тому, хто — безробітний, або хто живе зі соціяльного забезпечення, із т. зв. „велфер". У висліді — поважне число людей у ЗСА навіть не хоче працювати, і таким чином причиняється до того, що держава дослівно витрачує гроші на тих, що не роблять нічого продуктивного. Зате в питанні емеритури та лікарської опіки в Америці ситуація значно гірша, як в Австрії, а це, мабуть, найважливіша ділянка в професійноу житті. В Австрії кожний,що працює,дістає державну пенсію та є забезпечений на час хвороби або навіть каліцтва. Каса хворих платить за кожну лікарську перевірку, перебування в шпиталі, оплачує дентиста, лікарства. (Найвище за одне лікарство треба платити одного доляра, пенсіонери з меншою пенсією не платять нічого). З певністю можна сказати, що соціяльна система в Австрії краща як в ЗСА. Дехто напевно запитає, як така система може функціонувати — вона ж діє під гаслом соціяльної солідарности людей, яка є коренем т. зв. системи „соціяльноздобутної економіки" і яка не існує в капіталістичній економії, що її знаходимо в Америці.

Слід додати ще деякі факти з професійного життя. Законом приписані мінімальні вакації для кожного працівника в Австрії виносять 4 тижні (деякі фірми дають більше вакацій), а після 20-ох років в одній фірмі — п'ять тижнів. Вакації тепер можуть підвищити від п'яти до шести тижнів, і таким способом також запобігти безробіттю. Коли в родині хтось поважно хворий і потребує опіки, то працівник має право на додатковий тиждень т. зв. „вакацій для опіки хворого в близькій родині" (чоловік, жінка, дитина), що йому самозрозуміло, за ці дні — платять. За яку відстань часу платять хворому та про можливості поїхати на лікування в кошт каси хворих, тут було б вже надто скомпліковано розписуватися.

У підсумку хочу сказати, що важко ствердити, де представляються краще життьові умови — в Америці чи Австрії, але, сьогодні, на мою думку, життьова стопа американського громадянина вже не є значно ліпшою від життьових умов жителя Австрії, як це колись без сумніву було. Напевно ще й в Америці скоріше можна купити дім, як в Австрії, можна навіть мати більший вибір у крамницях (хоч, коли в когось — гроші, то й в Австрії не одне можна собі придбати), але соціяльна система Австрії — значно краща: тут спокійніше життя, особливо менше напруження у професійному житті, вищий стандарт у всіх мережах культури, а під оглядом політичним і економічним — ситуація тут далеко спокійніша (немає страйків!), як також тут більша безпека і значно менше злочинств.

Може дехто мені закине, що ця стаття необ'єктивна, але, коли ви, живучи в Америці, передумаєте теперішню ситуацію та поглянете на останні десять років, то, можливо, таки прийдете до висновку, що багато сказаного являється правдою.

Відбулися...

(Закінчення зі стор. 1)

Бостон, Святослав Коцибала, Йонкерс, Степан Кравченюк, Джерзі Сити, Володимир Мартинець Нюарк, Іларій Мазепа, Філядельфія, Валентин Повилко, Ню Йорк, Роман Почтар, Клівленд, Евген Репета, Дітройт, Іван Сєрант, Ню Йорк, Сидір Тимяк, Піттсбурґ; Контрольна комісія: Роман Мицик, Чикаго, Петро Вигінний, Чикаго, Василь Колодчин, Дітройт; Управа: Дмитро Григорчук, голова, Павло Олексюк, містоголова, Чикаґо, Олег Сацюк, Чикаго, Богдан Ватраль, Чикаґо, Лариса Чопівська, Вашінґтон, Зенон Трилюк, Клівленд, Орест Ґлют, Ню Йорк.

Листу прийнято в цілості.

Відрадним фактом була поява молодих фахових людей в проводах деяких кредитівок, що дає запоруку їх майбутнього росту. Взірцева підготова та гармонійний, товариський настрій зробили цю зустріч одною з найбільш вдалих.

Загальні збори, як і прощальний полуденок, відбулися в залях Українського Культурного Центру.

Монолог...

(Продовження зі стор. 2)

захиталася під моїми ногами. Потяг набирав швидкість, з якою щезали мої кволі надії на повернення документів, паперів, які нікому не потрібні, грошей (свята наївність) і душевну рівновагу. Я кинувся до кондуктора, який був у наступному вагоні. Більш руками, ніж словами (він української мови чомусь не розуміє) я пояснив йому все, що трапилось, благаючи зупинити потяг і трішки подати його назад. Він подивився на мене, розуміючим оком оглядів мене з ніг до голови і коротко сказав: — „Ви щаслива людина" — Не розумію досі, невже на моєму обличчі було написано щастя? Але ж він сказав це, а збоку видніше! Нарешті потяг зупинився на черговій станції. Тільки щастя може винести людину з вагону з такою швидкістю, з якою стрімголов вилетів я.

Як в чудовій казці, поліцейських, яких я викликав телефонічно, довелось чекати досить довго. У авті, яке прибуло, було двоє — один був білий, другий...іншого кольору. Підшукуючи необхідні англійські слова і, плутаючи час дієслів (ці двоє чомусь не говорили українською мовою), я розповів їм, що скоїлося зі мною. І замість кинутися навздогін за крадіями моєї торби і спокою, — спокійний голос відповів — „Це не наш департамент,повертайтеся туди, де відбулася крадіжка, а, взагалі —. „О Боже, дай сили витримати" — „ви щаслива людина!". Знову, ви чули?І він туди ж!

Я взагалі не скриваю свого щастя, але, щоб воно так відбивалося на моєму лиці, як на вітрині для вселюдного огляду цього ще не бувало. Мені залишилось знову кинутись у пащу ненависного метро і повернутися на зупинку, де мене так ущасливили. Пуста та безлюдна плятформа не залишила на собі ніяких слідів злочину. Поліцейські цього департаменту, не відмовляючись, склали акти — перелік вкрадених речей, опис злочинців, мою адресу і, якось сердечно й тепло сказали мені: — „Ви щаслива людина!". Після всього цього я якось добився додому і вніс в кімнату своє обезсилене від... щастя тіло. Я розповів дружині про причину мого запізнення. Вона огледіла й обмацала мене з усіх боків і промовила зі зойком: „Ти щаслива людина, ти народився в сорочці!" Тут вже до мого духовного становища додався ще й матеріяльний елемент. Залишок ночі пройшов у „щасливому", безтурботному сні.

Ранком, коли я прийшов до праці і сотрудники, які вже розуміли українську мову і говорили нею, дізнавшись про мою нічну „одиссею", усі в один голос з різними відтінками вигукали: — „Ви щаслива людина".

Я так безсоромно був переповнений щастям, що мені по-братерськи захотілося ним поділитись з кожним із них.

Думаю, що ця історія відкрила істину мого початкового твердження. Я, гадаю, немало людей, які прочитали цю сповідь пестуна щастя, мабуть, збентежен своїм передчасним сумнівом і недовір'ям. Тільки одне благаю, не заздріть чужому щастю.

ПОСМЕРТНО РЕСТАВРОВАНО ДВІ ЗОЛОТІ медалі Джімові Торпові, що їх він здобув на Олімпійських ігрищах 12 році у п'ятизмагу і десятизмагу в Стокгольмі, Швеція. Їх відібрано у нього тому, що він брав участь у змаганнях бейзболу, не як аматор, а як платний змагун. Міжнародний Олімпійський Комітет в Льозанні, Швайцарія, який на протязі багатьох років не тільки відмовлявся повернути медалі, але не хотів реставрувати статус Торпа як аматора-спортсмена, погодився на прохання Вілляма Е.Саймона, президента Олімпійського комітету Америки, полагодити ці справи. Від часу смерти Дж. Торпа, за походженням індіянина, його родина і президент Джералд Форд, поміж іншими особами, намагалися привернути медалі назад до ЗСА. В т.зв. палатах слави його ім'я записане в трьох ділянках спорту — в університетському футболі, професійному футболі, легкоатлетиці,та він був змагуном бейзболу у найвищій Лізі. Доживши до 65 років, Торп ще за свого життя побачив як відомий фільмовий актор Бирт Ленкестер відтворив його життя у фільмі. Крім того, після його смерти, одне із міст Пеннсильванії названо його іменем. У тому часі, 1912 року, коли закінчилися Олімпійські ігрища, Джіма Торпа проголошено найкращим атлетом світу.

ІНДОНЕЗІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Мохтар Кусумаатмаджа обороняв дії свого уряду на острові Східній Тімор. Він також заявив, що повідомлення про поширення голоду та про порушення прав людини на острові є „неправдивими".

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВОЛОДИМИР ЮЩИК, член УНС Відд. 155-го Т-ва „Зап. Січ" в Перт Амбою, Н.Дж., помер 31-го липня 1982 року на 76-му році життя. Нар. 17-го вересня 1906 року в Ню Джерзі. Членом УНС став в 1926 році. Залишив у смутку дружину Магду і сина Володимира, мол. Похорон відбувся 4-го серпня 1982 року на цвинтарі св. Ґертруди в Колонії, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Меланія А.Льоренс, секр.

РОБЕРТ БРЕЗІНСЬКИЙ, Член УНС Відд. 155-го „Зап. Січ" в Перт Амбою, Н.Дж., помер 7-го серпня, 1982 року на 30-му році життя. Нар. 25-го червня 1952 року в Канаді. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку батьків. Похорон відбувся 12-го серпня 1982 року на цвинтарі св. Ґертруди в Колонії, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Меланія Льоренс, секр.

КАТЕРИНА РАВШ, член УНС Відд. 155-го Т-ва „Зап. Січ" в Перт Амбою, Н.Дж., померла 17-го серпня 1982 року на 64-му році життя. Нар. 28-го липня 1918 року в Ню Джерзі. Членом УНС стала в 1971 році. Залишила в смутку мужа Ґардона і дочку Кетлін. Похорон відбувся 21-го серпня 1982 року на Укр. Кат. цвинтарі в Говплови, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Меланія Льоренс, секр.

СОФІЯ ЛАВРІВ, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл., померла 30-го вересня 1982 року на 83-му році життя. Нар. 6-го червня 1899 року в Турії Великій пов. Долина, Україна. Членом УНС стала1951 року. Залишила в смутку сина Василя з дружиною Параскевією, внуків: Богдана з родиною і Ярослава, двоє правнуків, брата Прокопа і сестру Олену, племінників і племінниць. Похорон відбувся 4-го жовтня 1982 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Василь Семків, секр.

КОНЦЕРТ — БЕНЕФІС

Ню Йорк, Н.Й. — Відомі українські артисти — Тома Гриньків, Андрій Добрянський, Юліян Китастий, Лідія Крушельницька, Ляриса Кукрицька, Христина Липецька, Нуся Мартинюк, Картер МкАдамс, Юліяна Осінчук, Павло Плішка, Мотря Слупчинська, Галина Стрілець, Нестор Цибрівський в неділю, 14-го листопада ц.р., о 3-ій год. по полудні дадуть великий концерт музики, пісні, танцю і слова, присвячений збірці фондів на розбудову Українського Музею. Концерт відбудеться у приміщенні студентського центру Нюйоркського університету в авдиторії ім. Ейснера і Лубіна, 566 Ляґвардія плейс у Ню Йорку біля площі Вашінґтона у Ґринич вилледжі. Квитки в ціні — 12 долярів; молодь до 18-го року і пенсіонери — 8 долярів. Після концерту — товариська зустріч.